

Catnip Karvonen

EINDSELIT

-Kaikki kasassa?

Eindselit

© 2021 Catnip Karvonen

Kustantaja: BoD - Books on Demand,
Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand,
Norderstedt, Saksa

ISBN: 9789528045649

9 789528 045649

Fantasian ystäville

Prologi

Pieni kylä, jonka ympärillä ei tuntunut kasvavan
muuta, kuin joutomaata, sijaitsi ulottuvuudessa,
johon ei kävelemällä päässyt. Kylässä asui
muutamia perheitä, mutta hekin olivat
onnettomia.

Metsien ympäröimänä, katseilta
piilossa. Kuutamon valossa mies askeltaa
lumessa. Kotiin on kai palaamassa. Pieni nyytti
sylissään hän tuulta vasten käypi. Yöpakkanen
puree nenänpäätä ja huurtaa viikset valkoisiksi.
Karvaliivi yllään matkalainen taivaltaa.

Tähdet tuikkivat, kuunsirppi loistaa.

Tuuli tuivertaa ja pöllö laulaa.

Hanget valkoisena hohkaa, taivas tummana
aukeaa.

Henkien siunaamana, jumalten voimilla.

Punaparta, sinisilmä.

Kotona kaivaa maata, kuopan pienoisen.

Kasvaa varsi, lehdet vihertävät.

Muuttuu maa, alkaa kasvaa.

Aikakausi uusi alkaa, kaikki tietää saa.

Tyttö leikkii kivien ympäröimänä, hiukset letillä.
Äiti katsoo vierestä miehensä hymyillessä. Kesä
koittaa, aurinko jälleen paistaa. Puunvarsi jälleen
kasvaa. Linnut laulavat ja kyläläiset iloitsevat.

Luku 1.

“Eindsel?”

Ann luki riippukeinussaaan takapihallaan. Oli mukavan viileää, sillä syyskuinen Skotlanti tuntui lämpimämmältä kuin yleensä. Vettäkään ei satanut niin paljon, joten pihalla voisi oleskella makunsa mukaan. Anin turkoosinsiniset hiukset oli palmikoitu ranskanleteiksi hänen selkäänsä. Välillä hiljainen tyttö kuuli ajokoirien haukahtelevan läheisessä metsässä, joka huokui metsästäjiä saaliidensa perässä, olihan saalistuskausi! Hänen isänsä osallistui aina ystäviensä kanssa vuotuisen metsästys jahtiin. Tänä vuonna hänen isoveljensäkin pääsisi osallistumaan isän kanssa. Angus ei ollut mistään muusta puhunutkaan, kuin tuosta retkestä isän kanssa.

Ann kuuli kahinaa takanaan, ensiksi hän ajatteli, että se olisi vain yksi jahtikoirista, joka haistoi äidin keittiöstä tulleen

lihan tuoksun. Mutta kun hän kääntyi katsomaan taakseen, hän näki tummaihoisen tytön seisovan heidän aitansa takana, hymyilemässä hänelle ja huiskuttamassa kättään:

-Hei siellä! Olen Chloe, asun muutaman talon päässä teistä ja näin sinut aikaisemmin pihallanne, joten ajattelin, jos voisimme tutustua? Tyttö siristi silmiään hymyillessään leveämmin. Ann katsahti häneen uudelleen tutkien tytön vaatetusta ja kampausta. Hän oli Anin pituinen ja hänellä oli ruskeat kiharat hiukset, jotka näyttivät pallolta hänen päässään. Chloe oli kaunis ja pirteän oloinen, sekä ystävällinen, mutta hieman pelottavakin. Kuka tuli toisen takapihalle kysymään, voivatko he tutustua?

-Kyllähän se käy? Olen Ann. Entä sinä?

-Nimeni on tosiaan Chloe. Muutimme perheeni kanssa viikko sitten tänne. Menisimmekö metsään vai missä voisimme olla? Tummatukkainen tyttö hymyili.

-Tiedän suojaisan paikan metsässä, jossa emme jää metsästäjien jalkoihin! Tule, seuraa minua, niin näet! Ann hyppäsi aidan yli ja lähti kävelemään kohti metsää, Chloen seuratessa häntä.

*

He nousivat ylös rinnettä ja päätyivät pienelle aukealle, joka oli kivien ympäröimä. Ilma tuntui kylmemmältä heidän ympärillään, sillä he olivat korkeammalla ja merituuli puhalsi vilpoisesti heidän ympärillään. Chloe pyörähteli paikallaan ihastellen luonnon kauneutta. Ann istahti yhdelle aukean kivistä:

-Umm... haluatko kertoa itsestäsi jotakin? Voin kertoa jälkeesi, vai aloitanko minä? Ann naurahti. Chloe pysähtyi ja kääntyi katsomaan uutta tuttavaansa:

-Toki! Noh, nimeni jo kerroinkin, ja paikan missä asuin. Muutimme tänne Irlannista isäni ja koiramme kanssa. Lempivärini on pinkki ja lempiruokani taitaa olla Barm Brack. Se ei varsinaisesti ole ruoka, vaan leipää muistuttava jälkiruoka, jota saa aina Halloweenin aikaan. Ääh! En keksi mitään sanottavaa...

-Tuo on ihan ok. Olen Ann, ja olen asunut talossamme koko elämäni. Olen skotlantilainen ja minulla on jostain syystä luonnollisesti turkoosit hiukset... Asun äitini, isäni ja veljeni kanssa. Meillä on myös kissa, Belle. Isäni ja veljeni, Angus, ovat tällä hetkellä metsällä, joten olemme äitini kanssa kahdestaan kotona muutaman viikon. Minun lempivärini taitaa olla pastellin sininen. Lempiruokaa minulla ei ole,

Ann kertoi. Chloe käveli hänen vierelleen istumaan:

-Luulin, että olit värjännyt nuo! Hiuksesi näyttävät niin kauniilta! Kunpa minullakin olisi noin kauniit hiukset...

Ann katsoi häntä hymynkare suupieleessään:

-Sinullahan on kauniit hiukset! Ne ovat erityiset, mutteivat herätä liikaa huomiota, toisinkuin nämä, hän sanoi sivellen lettejään. Chloe nauroi. Hänen naurunsa oli heleää kuin linnun laulu. Ann katsahti ympärilleen ja hän huomasi kauniin linnun laskeutuvat oksalle heidän lähettyvillään. Ilta oli alkanut hämärtaa ja vettä alkoi ripottaa. Ann säpsähti ylös ja Chloe katsahti häntä kummissaan:

-Mitä nyt?

-Tunnetko sinä mitään ihmeellistä? Ann kavahti. Chloe pudisti päätään ja kallisti sitä hieman sivulle.

-Ensin tuo lintu istahti tuohon oksalle edessämme ja heti sen laskeuduttua alkoi ripottaa vettä? Jos katsot sitä tarkemmin, se näyttää vihreältä eikö niin? Minulla on tämä ihmeellinen tunne, jota en osaa esittää. Mutta kohta alkaa varmaan satamaan kunnolla, joten meidän olisi varmaan parasta palata takaisin, eikö niin? tyttö katsahti Chloeen, joka oli noussut seisomaan hänen

vierelleen ja nyökkäsi. Ann meni edeltä, koska tunsu reitin. He melkein juoksivat upottavalla sammaleella metsän keskellä. Vesi ryöppysi taivaalta hetki hetkeltä kovempaa. Chloe kastui heti, mutta Ann pysyi kuivana.

*

Päästyään takaisin Anin aidalle, Chloe huomasi Anin olevan kuiva, vaikka vettä vain satoi ja satoi:

-Miten pysyt kuivana!? Chloe huusi sateen yli. Hänen hiuksensa olivat aiemmin olleet kikkuralla, mutta nyt ne olivat suorat ja ohuet. Ann alkoi vain nauraa:

-Miksi sinä naurat? Chloe naurahti.

-Ensinnäkin, en voi kertoa, miksi pysyn kuivana, vaikka täällä sataa kaatamalla ja toiseksi, mitä ihmettä sinun hiuksillesi tapahtui? Nehän olivat niin kiharat ja tuuheat? Ann kikatti. Chloekin alkoi kikattaa hänen kanssaan.

Ann juoksi sisälle Chloen lähdettyä kohti omaa kotiaan. Käytyään suihkussa hän kömpi vuoteeseensa ja Belle hyppäsi hänen syliinsä. Siinä he istuivat, kunnes Ann nukahti vanhan kissan kehräykseen.

*

Aamulla satoi vettä, kuten tavallisestikin Skotlannissa. Chloe heräsi pirteänä uuteen päivään. Hymyillen, hän käveli keittiöön, jossa hänen isänsä oli juomassa kahvia lehden ääressä. Nähtyään tyttärensä heränneen hän kohotti katseensa lehdestä ja tervehti:

-Huomenta tyttöseni! Nukuitko hyvin? Olit eilen aika pitkään ulkona, vaikka satoi vettä... Chloen isä hymähti matalalla, mutta pirteällä äänellään. Hänellä oli mustat viikset ja puoliksi kalju pää. Heillä molemmilla oli saman sävyiset silmät ja ihon väri. Chloe käveli hänen luokseen ja halasi isäänsä:

-Huomenta, papi! Nukuitko itse hyvin, sillä minä nukuin mainiosti.

-Oletpas sinä pirteä! Mistä moinen johtuu? hänen isänsä naurahti hymyillen ja hörpäten kahviaan.

-Tapasin eilen yhden Anin, joka asuu lähellämme ja tutustuimme toisiimme! Hän vaikuttaa todella

mukavalta. Taidan mennä juttelemaan hänen kanssaan, jos sopii, Chloe hihkaisi pirteänä ja suukotti isäänsä poskelle. Hän juoksi eteiseen, puki kumisaappaat ja lähti kohti Anin taloa.

*

Ann nukkui vielä sikeästi, kun hänen uusi ystävänsä ilmestyi heidän talonsa ovelle likomärkänä. Hän koputti ja Anin äiti tuli avaamaan oven. Hänkin oli vielä aamutakissa ja hänen hiuksissaan oli papiljotit. Chloe hymyili ja esittäytyi. Anin äiti päästi hänet sisälle ja pyysi herättämään Anin, jos hän vielä nukkui. Chloe sai kutsun myös aamiaiselle, mutta kieltäytyi kohteliaasti.

Chloe käveli Anin huoneen ovelle ja koputti. Vastausta ei kuulunut, joten hän avasi oven niin hiljaa kuin pystyi. Tumman puuoven saranat kuitenkin narahtivat ikävästi. Hän astui Anin ihanasti sisustettuun huoneeseen. Seinät oli koristeltu tauluilla ja erilaisilla piirroksilla, Chloe kiinnitti myös huomiota seinällä roikkuvaan mustaan akustiseen kitaraan. Anin työpöytä oli täynnä kyniä ja siveltimiä sekä kuva hänen kissastaan. Lattialla lojui valkoinen matto ja ikkunalaudalla kymmenkunta kasvia. Ann makasi sängyllään Bellen kanssa. Vuode oli

pysynyt yön siistinä ja päiväpeitto oli viikattu nätisti jalkopäähän. Tyynyjä hänellä oli vain yksi, valkoinen ja iso. Anin turkoosit hiukset lepäsivät nätisti hänen rinnuksillaan. Chloe mietti, että voiko kukaan oikeasti nukkua niin kuin elokuvissa, mutta ilmeisesti voi, sillä Ann näytti nukkuvan täydellisesti. Chloe astui vahingossa Bellen vinkuvan hiirilelun päälle. Ann säpsähti ja nousi istumaan kädessään jääveitsi:

-Ann! Minä se vain! Anteeksi jos säikäytin, en huomannut Bellen hiirtä... Äitisi sanoi, että minun pitäisi herättää sinut, Chloe selitti itsekkin säikähtäneenä, ja jatkoi:

-Mistä vedit tuon jäältä näyttävän tikarin? Ann? Miten...?

Ann punastui ja vesi suli, sekä liukui ikkunalaudan kasveille ilman halki. Hän nousi istumaan ja Belle naukaisi sekä hyppäsi pois livistäen käytävään auki jääneestä ovesta. Chloe istahti Anin muhkealle sängylle ja tuijotti uutta ystäväänsä intensiivisesti.

-Noh... siis... luulet minua hulluksi, kun kuulet selitykseni, mutta älä seko! Ann naurahti hermostuneena katsoen ulos ikkunasta.

-Olen Eindsel.

-Eindsel?

-Niin. Ne ovat olentoja, joilla on jonkin näköisiä erityiskykyjä, Ann selitti. Chloe istui paikallaan liikahtamatta. Hänen huulilleen levisi hymy:

-Meidän täytyy käydä tapaamassa yhtä minun tuttua, hän hymähti. Ann katsahti Chloea. Tyttö oli pukeutunut punaiseen, skottiruuduin kuvioituun, flanellipaitaan ja mustiin farkkuihin. Nyt hän katsoi Anin hiuksia hymyillen salaperäisesti.

-Et kai tarkoita psykiatria? Ann sujautti, purren huultaan epävarmana. Chloe hörähti nauruun. Hän pudisti päätään:

-Turha luulo! Tiedän jo, ettet ole hullu! Pue päällesi, niin lähdetään. Odotan sinua eteisessä, joten ole nopea!

*

Ann tuli vihdoinkin ja viimein eteiseen Chloen luokse. Hän oli pukeutunut samoihin vaatteisiin, kuin eilenkin. Sinertävä poncho ja valkoinen aluspaita. Jaloissaan hänellä oli vedenpitävät tennarit ja polvisukat, sekä shortsit, vaikka olikin viileää. Hän oli sitonut hiuksensa korkealle ponnarille, joka ulottui hänen selkäänsä asti, kiillelleen sinertävän turkoosina.

Chloe lähti tällä kertaa johdattamaan Ania. He kävelivät metsän läpi ja kulkiivat kohti kaupunkia. Vettä satoi, Chloe oli varautunut sadevaattein, mutta Ann käveli kuivana tavallisessa ponchossaan. Niityt vihersivät, vaikka satoikin rankasti. Tuuli hulmutti Chloen hiuksia saaden ne sotkuisiksi. Ann tuntui olevan immuuni tuulellekin, hän vain jatkoi kävelyään hymyillen.

*

Käveltyään lähes tunnin he saapuivat kaupungin laitamilla olevaan mökkiin. Se näytti olevan, kuin jostain sadusta. Matala, sammalkattoinen ja sienen muotoinen mökki kökötti kuin viimeistä päiväänsä vedellen metsän laidassa. Mökin ovi oli paksu ja tehty tummasta puusta, siinä oli iso musta avaimenreikä, joka oli ilmeisimmin ruostunut. Ikkunoita oli vain yksi, sekin oli kasvien peitossa ja pieni sekä pyöreä.

Chloe koputti oveen. Vastausta ei kuulunut hetkeen, mutta sitten vanhan oven vielä vanhemmat saranat narahtivat ja ovi avautui. Ovensuussa ei kuitenkaan näkynyt ketään.

-Muoriseni, minä se vain olen, Chloe! Toin mukanani ystävän, josta saattaisit olla kiinnostunut. Voimmeko tulla peremmälle? tyttö

huhuili. Sisältä kuului hiljainen vastaus ja Chloe astui ovesta Anin seurattessa häntä. Ovi narahti kuin itsestään heidän takanaan ja Ann hätkähti sekä melkein törmäsi Chloeen.

Tupa oli pieni, mutta kodikas. Sen nurkassa oli sänky ja toisessa uuni. Seinät olivat täynnä katosta ripustettuja kasveja ja kukkia. Matot toivat huoneeseen satumaista ja kotoisaa tunnelmaa. Sängyllä makasi pieni nyytti. Kävelyään lähemmäs, Ann huomasi nyytin olevankin vanha muori. Hänen ihonsa oli täynnä ryppyjä ja hänen vihreät hiuksensa lepäsivät pitkinä kiharoina hänen ympärillään. Muorin silmät olivat kiinni, mutta hän silti hymyili Chloen istuttua sängylle.

Chloe otti muorin käden omaansa ja silitti sitä lempeästi:

-Hei taas, minä tässä, Chloe. En tiedä muistatko minua, mutta vietin tuvassasi paljon aikaa pienempänä. Tapasin vesi Eindselin, josta tuli ystäväni. Hänen nimensä on Ann ja hänellä on sinertävät hiukset luonnostaan. Lisäksi hän hallitsee vettä, kuten varmaan ymmärsitkin.

Muori avasi silmiään, mutta ne eivät auenneet kunnolla. Ann huomasi muorin olevan sokea. Hän kuitenkin käänsi katseensa Aniin, joka seiso i Chloen vierellä. Muori irrotti

kätensä Chloen otteesta ja osoitti pöydällä lojuvaa paperikääröä.

-Onko se minulle? Chloe kysyi katsahtaessaan käärön suuntaan. Muori nyökkäsi vaitonaisesti. Chloe otti muorin käden uudestaan käteensä, sillä muori näytti haluavan sitä.

Pian muori sulki silmänsä ja hänen päänsä kallistui etukenoon. Hänen ennen vihreät hiuksensa muuttuivat valkoisiksi ja huoneessa olleet kasvit kuihtuivat silmänräpäyksessä. Ann huomasi Chloen poskelta valuvan kyynelen. Pian hänkin ymmärsi mitä oli tapahtunut.

Istuttuaan hetken muorin sängyllä Chloe päätti nousta seisomaan. Hän käveli käärön luo ja avasi sen. Chloe henkäisi syvään ja alkoi lukea kellertävää kääröä ääneen, jotta Annkin kuulisi, mitä muori oli halunnut sanoa:

-”Hei rakas Chloe, tyttöseni! Tässä on muori, luontoäiti. En pysty enää puhumaan, enkä näe mitään, mutta sinun on tiedettävä muutama asia. Kohta tulet lukemaan erään loitsun ääneen, mutta ennen sitä sinun täytyy kuulla, miksi valitsin sinut ja miksi sinulle tapahtuu mitä tapahtuu. Siirrän voimani sinulle ja sinä tulet olemaan seuraava nuori luontoäiti. Saat voimasi, jota varten olen sinua kouluttanut. Ota kodistani

*K*irjassa oleva kaksikko saa
tehtäväkseen pelastaa Elämänpuun.
He lähtevät etsimään Eindselten ulottuvuutta
päästäkseen Elämänpuulle.
Kaksikko saa matkansa varrella
koottua kaveriporukan,
jossa heidän pitää valmistaa "Legenda" niminen juoma.
Juomaa varten he tarvitsevat
viisi eri taika kasvia, jotka tulee kerätä eri taikamaista.
Tulet seuraamaan kaverusten matkaa läpi
heidän upean seikkailunsa.
Koet heidän kanssaan vaikka ja mitä,
iloa, surua ja mutkikkaita tilanteita.
Tarinassa on silaus draamaa, jännitystä
sekä muutama tippa rakkautta ja säpinää.

*Lähde mukaan taianomaiselle seikkailulle,
jos olet valmis heittäytymään!*

9 789528 045649